

יום הזיכרון לחללי צה"ל
ופעולות האיבה

אחים לבאב

טבח 7 באוקטובר והמלחמה בעזה הכניסו למעגל השכול אלפי אחים ואחיות • בעמותת "האחים שלנו" מחברים בין אחים שכולים למודי ניסיון לבין אלה שאיבדו את יקיריהם לאחרונה • עכשיו הם מספרים איך הם לומדים לחיות עם החור שנפער בלב • יואב קרן

מירה אימבר (מימין) ורימון לוגר | צילום: אלי דסה

סמל דוד אהרוני ז"ל

סמל אסיף לוגר ז"ל עם רימון

רימון לוגר | אחותו של סמל אסיף לוגר ז"ל שנפל בקרב בעזה, 31 באוקטובר 2023
מירה אימבר | אחותו של סמל דוד אהרוני ז"ל שנפל במלחמת יום כיפור, 7 באוקטובר 1973

"הם המחיר ששילמנו על היוהרה, אז ועכשיו"

הוא יחסום לך את הדרך". הזמר והיוצר נועם בנאי שילב את המשפט הזה בשיר שכתב לזכר דוד במסגרת פרויקט מיוחד של עמותת "האחים שלנו". הוא בוצע על הבמה מה בערב מוזיקלי שהתקיים בשבוע שעבר תחת הכותרת "73-23", לצד שירים נוספים שכתבו אמנים מובילים עם האחים והאחיות השכולים. מירה, מה העצה הכי חשובה שאת יכולה לתת לרימון?

מירה: "שלא תשכחי את עצמך. אני בטוחה שאסיף רוצה שתמשיכו את החיים ושתהיו מאושרים. זה ייתן לו שקט".

רימון: "אני רואה אותך ולא מבינה איך עושים את זה 50 שנה. כרגע אני בקושי מצליחה להסתכל שבוע קדימה".

מסגרת של מיטה לחדר, והוא עושה לי: 'לא, אני צריך ללכת'. אמרתי לו, 'אתה עוזר לי ואחרי זה אתה יכול ללכת'. כשקמתי בשבת בבוקר, הוא כבר היה בדרך לדרום".

אסיף נפל זמן קצר אחרי הכניסה לעזה. "באותו ערב אנחנו יושבים בבית של ההורים ואז אמא שלי אומרת: 'אוי, יש פה קצינים'. היא ראתה אותם מהחלון. הפסקנו לנשום ועדיין לא חזרנו. איך חוזרים לנשום?"

מירה: "זה נורא קשה. דוד נוכח אצלי כל הזמן. הוא חסר לי גם אחרי 50 שנה. לפני כמה שנים בא לבקר אותי אחד החברים מהגדודה, שנכדתו נפטרה מסרטן. הוא אמר לי: 'מירה, אל תיתני לכאב ללכת לפניך. הכאב קיים. אי-אפשר להיפטר ממנו. אבל שילך לצידך ולא לפניך, כי

ששילמנו על היוהרה, על הגאווה, על הזלזול באויב, אז ועכשיו", אומרת מירה.

את פגישתה האחרונה עם אחיה זוכרת מירה כאילו היה זה אתמול. "שנינו אהבנו מאוד לקרוא. חברה השאלה לי את הספר 'מרכבות האלים' ואת הכרך הראשון של 'מלחמה ושלום', ודוד רצה לקחת אותם לצבא. אמרתי לו: 'אתה לא לוקח. עוד לא קראתי אותם'. היו צעקות. בסוף הוא לקח".

שלושה חודשים היה דוד נעדר. "חיפשנו אותו בתמונות של השבועיים במצרים. שלחתי לו מכתבים. הלכתי לדואר כדי להתקשר לתוכניות ר"שים ברדיו". עד שנמצאה גופתו.

אסיף יצא הביתה לשמחת תורה. "ביום שיש", מספרת רימון, "ביקשתי ממנו לעזור לי לסחוב

50 שנה מפרידות בין מירה אימבר לבין רימון לוגר. מירה נולדה באיראן וגדלה בירושלים. רימון הוא דוד חמישי בקיבוץ יגור. מעולם לא נפגשו, עד עכשיו. אבל כשהן עומות במטבח ביתה של מירה בכפר-סבא ומכינות קפה, נדמה כאילו מדובר בחברות ותיקות. זה חיבור הנובע מתוך תהומות האובדן; מהיכולת להבין זו את זו ללא מילים; וגם מקווי הדמיון בין סיפוריהן. סמל דוד אהרוני ז"ל, אחיה של מירה הצעיר ממנה בשנתיים, היה תותחן טנק בגדוד 79 של חטיבה 14. הוא נהרג על גדות התעלה בליל 7 באוקטובר 1973. סמל אסיף לוגר ז"ל, תותחן טנק בגדוד 77 של חטיבה 7, נהרג בצפון הרצועה ב-31 באוקטובר 2023. גם הוא היה קטן בשנתיים מאחותו. "הם המחיר